

JAN VAN HELSING
ÎN COLABORARE CU **FRANZ VON STEIN**

Cartea a 3-a

**A TREIA PLANETĂ
AL TREILEA RĂZBOI
AL TREILEA MILENIU**

Traducere:
Monica Mihai

Copyright © by EWERTVERLAG S.L.
© Editura **ANTET REVOLUTION**
ISBN 973-98993-1-5

Tehnoredactare computerizată: Adina Drag
Redactor: Marta C. Negri
Coperta: Ianoș Stan
Editor: Laurențiu Tăun

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Antet Revolution, orice reproducere a unui fragment din această carte inclusiv prin fotocopiere sau microfilm este strict interzisă.

Distribuit de DAC REVOLUTION, Tel.: 0753-08 04 80,
E-mail: tonomatulcucarti2012@yahoo.com,
www.tonomatul.ro; www.EdituraAntet.ro

CUPRINS

I. BAZA

Cuvânt înainte	5
Introducere	5
Date pentru o înțelegere mai bună	11
Ce este prezicerea?	14
Perioada întunecată – Kali Yuga	20
Diferite preziceri referitoare la cumpăna dintre milenii	37

II. EVENIMENTUL

Criza economică	39
Mai mult despre cel de-al Treilea Război Mondial	53
Clarviziuni europene	56
Cel de-al Treilea Război Mondial	59
• Prevestiri generale despre război	75
• Evenimente speciale	75
• Papa fuge de la Roma	81
• Războiul din Orientul Apropiat	89
• Ploaia de scânteii	93
• Izbucnirea în Germania – Marșul atacatorului din Est divizat în trei grupe armate	95
• Comparația profetiilor cu strategiile NATO actuale conform specialistului Bernhard Bouvier	102
• Conducerea războiului cu arme chimice	107
• Comportamentul uman în timpul războiului	108
• Primele înfrângeri ale atacatorilor	110
• Linia galbenă	113
• Războiul din Scandinavia	116
• Atacul asupra Americii	117
• Introducerea armelor nucleare	118
• Distrugerea New York-ului	119
• Detonarea de bombe atomice în Marea Nordului	121
• Atacatorii estici sunt învinși	123
• Bătălia de la Birkenbaum	126
• Planetoidul	131
• Dezechilibrul axei terestre (deplasarea polilor)	141
• Trei zile de groază	146
• Extazul?	152

III. ȘANSA

Perioada de după război și Epoca de Aur	158
Pentru datare	169
Există o scadență?	172
Privire de ansamblu	174
Ce învățăminte tragem din asta?	205
Așadar	210

ANEXĂ

Cronologia celui de-al treilea război mondial de Bernhard Bouvier	212
Există pericolul unui al treilea război mondial?	215
Lista vizionarilor prezentați aici	252

I. BAZA

„Căci dacă ei vor spune: *„Este pace, nu este nici un pericol”, atunci vor fi atacați prin surprindere de primejdie, exact ca și durerea unei femei gravide, și nu vor reuși să scape.*“

1 Thessal. 5, versetele 3 și 4.

CUVÂNT ÎNAINTE

Aproape la fiecare jumătate de an apare undeva în lume o nouă carte despre profeții sau preziceri. O mare parte a acestor cărți și-au îndreptat spiritul de observație spre apropiata cumpănă dintre milenii (aproximativ zece ani înainte și după anul 2000), deoarece clarvăzătorilor și profeților le-au fost arătate, în viziunile lor, evenimentele terestre schimbătoare și aparent radicale despre această parte a istoriei. Acest lucru nu le este cunoscut tuturor. De asemenea, în Evanghelia după Ioan în N.T. vom găsi descrieri valabile pentru această perioadă care a fost denumită de către unii drept *„cea mai tânără zi”, „judecata de apoi”, sau „perioada în care grâul este separat de neghină”*. O perioadă a catastrofelor naturale, a războaielor și tulburărilor. Unul dintre clarvăzătorii descriși în această carte o numește chiar *„marea curățenie”*. S-a auzit despre această perioadă. Adesea numai cu o ureche. Dar cine ascultă cu plăcere ceva despre perioade tulburi, mai cu seamă despre *„un al treilea război mondial”* când tocmai au fost întocmite asigurări pe viață și depuneri de economii financiare. Nu au mai rămas decât câțiva ani până la binemeritata pensionare. În acest context nu este permisă apariția unui război civil sau inundații. Nu, omul nu vrea să creadă în așa ceva. *„Așa ceva au prezis deja mulți”,* vom spune, *„și nimic nu s-a întâmplat”*. Așadar, chiar nu s-a întâmplat într-adevăr nimic? (Referitor la indiciul că aceiași clarvăzători au prezis și primul război mondial și pe cel de-al doilea, se poate vorbi de o tăcere apăsătoare. Important, ca neplăcutul să fie înlăturat cu succes.)

De ce deja o nouă carte cu această tematică? Confirmare reînnoită pentru așa-zisa denumire de „magician” sau de „apostol al decăderii”? S-a ajuns acum, în sfârșit, atât de departe sau cum?

Acum, că există numeroase cărți pe această temă, nu este, cu siguranță, de tăgăduit faptul că nu se duce lipsă de sinteze și catalogări ale diversilor clarvăzători. Însă, până acum ce efecte au avut asupra cititorului? Nu este vorba în cele mai multe cazuri despre frică, nesiguranță și panică față de viitor? Despre depresii nervoase rezultate dintr-asta, izolare, comportament de victimă și smerenie? Imboldul spre emigrare și conservare de alimente? Este acesta sensul și scopul viziunilor, să trezească în cititor stări indefinibile? Să se retragă din viață? Sincer să fiu nu-mi pot închipui decât cu greu. Și apoi, viziunile clarvăzătorilor nu ar face decât să înrăutățească situația. Ce-ar trebui de fapt aceste viziuni să trezească în cititor? O selectare? O educație de elită din partea unor aleși? Ce se ascunde în spate?

Respect pentru oameni și cărți

Acum, chiar și eu m-am confruntat cu aceste viziuni și am găsit, în mod interesant, contrariul – speranță, curaj, capacitate de a risca. Ciudat, nu-i așa? Am găsit de asemenea liniște, confirmare și privire de ansamblu. Cum se poate întâmpla? Așadar, am citit și eu într-adevăr aceleași preziceri ca ceilalți? Posibil. Însă pe fundalul acestor viziuni, mi-am format propriile mele gânduri lipsite de confesiune și prin aceasta am ajuns la cu totul alte idei-cheie decât majoritatea celorlalți autori. Căci totul depinde de punctul de vedere al fiecăruia, punct de vedere prin care omul analizează întâmplările pe Pământ. O prăbușire a sistemului actual cu departajările sale referitoare la putere, extrem de radicale, ar avea cu totul o altă influență asupra unui miliardar, unui industriaș puternic, unui specialist în computere, unui speculant la bursă sau a unui orașean orientat material și dependent de această materie, față de influența asupra unui vagabond, unui muntean legat de natură, unui independent autonom, unui inventator supus unor noi forțe energetice sau a unui persecutat politic. Prin percepția naturii precum și a legilor spirituale mi s-a clarificat faptul că nu tema sau informațiile incomode sunt cele care până la urmă dau naștere fricii de viitor, ci, în cele mai multe cazuri, sunt punctele de vedere subiective ale unui anumit autor, respectiv cititor, cele în care își reproduce viziunile acumulate și pe care le încarcerează corespunzător în propria sa gândire despre lumea terestră. Nu ideea de profecție este problema, ci tabloul terestru, cel care este confruntat cu ideea de profecție. Ne vom pune întrebarea dacă autorul, un credincios sau un ateu este orientat spiritual sau un materialist. În cazul izbucnirii celui de-al treilea război mondial, unei erupții vulcanice sau a unui cutremur poate fi distrusă numai lumea fizică, însă nu cea spirituală. De aceea, sentimentul de frică va fi explicabil numai la o persoană materialistă. Celui materialist i-ar fi luat propriul său „tot” deoarece el neagă lumea spirituală. Pentru o persoană orientată sufletește, însă, lumea fizică își schimbă numai aspectul, doar viața sau dezvoltarea personală – dacă nu în aceasta, totuși, într-o altă lume – merge mai departe. Persoana orientată spiritual se va vedea (în comparație cu materialistul) pe cât posibil eliberată de legăturile materiale „apăsătoare”. Din acest punct de vedere va fi de mare importanță să se știe cărui Dumnezeu aparține autorul unei asemenea teme, creatură nevolnică, și din ce punct de vedere (spiritual sau material) tratează el scenariile și le explică importanța, însemnătatea. La mulți autori vizionari, este vorba de „pedeapsa lui Dumnezeu” pentru omul păcătos (mica creatură) și salvarea ar fi aderarea la una dintre bisericile justițiare. Acolo le va fi oferită protecție din partea unei satane, care chipurile le face viața grea, (măcar de-ar recunoaște micuții lemingi că și ei se găsesc, de asemenea, în „Bucătăria Diavolului”).

Ce carte despre clarviziuni îi arată cititorului după prezentarea evenimentelor radical schimbătoare, pe care prezicerii le-au observat în viziunile lor, o cale de ieșire pentru fiecare în parte? Nu mă refer la nici un nou personaj ideal (înlocuitor al lui Isus) sau Guru. Nici la un mijloc ajutător extern, ca emigrarea sau orașele subterane, ci la o cale de ieșire care să plece de la motivul de bază. Și trebuie să fie mai ales o cale ușor de înțeles, și, în același timp, practică. De fapt avem noi, într-adevăr, nevoie de o cale de ieșire? Există de fapt ceva de

care noi trebuie să fugim sau nu cumva ar trebui să facem tocmai contrariul? N-ar trebui eventual chiar să forțăm și să accelerăm totul? Ce dezvăluie viziunile despre timpul „de după”? Se poate prezice cumva ceva pentru care să se merite a spera, da, poate chiar a lupta?

A se anticipa puțin:

Este evident pentru fiecare dintre noi, ca magnații petrolului nu arată un interes prea mare pentru o mașină care este propulsată cu apă curată, sau pentru un vehicul care utilizează, drept motor, un convertor de energie din magneti circulari sau din spațiul sideral. La fel de bine înțeles poate fi și un dezinteres al industriei farmaceutice pentru vindecătorii naturaliști care pot vindeca prin intermediul plantelor o mai mare parte a bolilor (cancer și SIDA inclusiv) sau pentru magicieni și ghicitoare care pot duce la o însănătoșire totală prin transmițeri spirituale de energie pe care omul de rând nu le poate conduce sau monopoliza. Este logic, de asemenea, că cea mai puternică industrie a lumii, industria de armament, se prăbușește printr-o eventuală pace mondială și faptul că un sistem financiar lipsit de dobânzi le răpește bancherilor puterea este iminent. Prin cele relatate anterior, am exemplificat doar puține dintre motivele existente care ne demonstrează că momentan există o mulțime de oameni care manifestă un interes mai mare ca „lucrurile să rămână așa cum sunt”

Dacă între timp, s-a făcut deja cunoscut prin diferite publicații că există asemenea dezvoltări și sisteme alternative, încercările inventatorilor ca invențiile lor să fie adaptate vieții pentru a sta la dispoziția fiecărui individ au fost până acum ignorate, chiar anihilate. Adesea, prin înlăturarea acestor invenții împreună cu inventatorii lor.

Plecând de la această presupunere o prăbușire a acestor structuri sociale de tip monopolist, de exemplu, printr-un cutremur mondial, nu ar fi neapărat „rea”. Deoarece printr-un asemenea haos al „ordinii” (sau „ordine în haos”) crește șansa ca numitele descoperiri și alte invenții îmbunătățite să devină accesibile cetățeanului obișnuit și fără obiecțiile unor mari industriași și magnați și prin aceasta să se refacă raportul de putere pe Pământ. Cu siguranță, se va pune, de asemenea, o altă întrebare, și anume, dacă marea masă va putea în zilele noastre să se descurce „conștient” cu asemenea invenții? Dacă, într-adevăr, omenirea ar fi deja coaptă, pregătită să fie confruntată cu asemenea descoperiri? Nu ar putea fi acestea, foarte bine, folosite în scopuri militare? Pentru asuprirea aproapelui? O dată rupte aceste structuri sociale conduse de supermagnați, vor ieși la suprafață îmbunătățiri de toate genurile, oprite până acum, pe lângă mașini cu energie liberă, de asemenea, și noi sisteme de educație, vindecarea naturală, un comportament drăgăstos cu oamenii mai în vârstă, o nouă arhitectură în conformitate cu geometria sfântă, cu stilul de aur și corespunzător cu magnetismul Pământului, se va ajunge la o știință despre adevărul trecut al planetei noastre, contact deschis cu extraterestrii și cu pământenii, la o discuție liberă despre viața de după moarte, despre reîncarnare, contact cu lumea spirituală și multe altele.

După cum observăm această temă, „Preziceri despre viitoarele schimbări terestre“, nu este chiar așa de simplă. Prezintă aspecte despre viață cu totul noi și nu poate fi catalogată drept „catastrofă“, care trebuie trecută. Unii chiar susțin că aceste schimbări radicale, care ne sunt prezise, ar putea fi șansa cea mare a omenirii și prin care ar fi înlăturată vechea ei suferință (forțele distructive) îngăduindu-se astfel un început nou și sincer. Toți clarvăzătorii au ajuns la o înțelegere în ceea ce privește cel mai important punct – nu este un punct final – cel prezis, ci un punct de sprijin.

Nu cumva ne așteaptă o perioadă plină de suspans, o aventură pentru fiecare dintre noi?

Atunci prin ce se deosebește această carte de celelalte lucrări de preziceri? Și ce-l determină pe un autor care până acum s-a ocupat numai cu articole și cărți despre existența „chipurilor“ politice și despre tehnologii ascunse, să se confrunte cu această temă?

Nu trebuie să rămână un secret.

Prin intermediul prietenului meu, Franz von Stein, am avut ocazia să-l cunosc în 1995 pe domnul Bernhard Bouvier. Domnul Bouvier (el însuși, era de meserie soldat și analist pentru statul-major) s-a ocupat mai mult de douăzeci de ani nu numai cu descifrarea textelor lui Nostradamus, ci și cu alți clarvăzători, „demni de luat în serios“. Ca și în activitatea sa profesională, dl Bouvier descoperă că el însuși este înzestrat cu calități intuitive și vizionare. Cunoștințele sale excelente de limba franceză l-au ajutat, de asemenea, să creeze mai exact, la obiect, traduceri ale unor copii după originalele lui Nostradamus (apărute de asemenea în editura Ewert).

În tot acest timp, Bernhard Bouvier și-a dat toată silința să-i alinieze într-o ordine, după un studiu îndelungat, pe toți prezicătorii Europei (printre alții, pe Irlmaier, Mühlhiasl, Blinder Jüngling din Praga, Nostradamus ș.a.) pentru a-i transmite cititorului său un tablou mai clar despre ceea ce au aflat intuitiv prezicătorii. A rezultat un tablou destul de clar al evenimentelor. Și anume atât de clar, că este întărită excepția ca acești prezicători să zărească un tablou asemănător sau pe cât posibil chiar același scenariu. A mai fost toată această chestiune susținută și de faptul că un cunoscut de-al lui Bouvier (Stephan Berndt – *Viziuni viitoare ale europenilor*) a introdus toate viziunile tuturor prezicătorilor găsiți de el în computer și a știut să valorifice datele. Rezultatul a fost uluitor. Aproape 90% din aceste numeroase viziuni aparținând celor mai diferite perioade și țări au fost în cele mai importante puncte identice și se potriveau perfect cu rezultatele lui Bouvier.

Însă demn de subliniat este faptul că Bouvier și-a încheiat lucrarea încă de la mijlocul anilor '80. Așa, de exemplu, el a putut descrie reunificarea Germaniei, Războiul din Golf, ca și de asemenea războiul din fosta Iugoslavie – toate încă din anul 1987. Neinițiat în ceea ce privește o publicare, în anul 1988 el reușește să intre în contact cu o editură fără experiență care, evident, nu înțelege importanța temei, căci a durat până în anul 1991 pentru a-i apărea cartea, în sfârșit. Deoarece o parte a evenimentelor publicate în carte se petrecuseră

deja în momentul apariției a fost necesar ca datele referitoare la mijlocul anilor '80 să fie trecute de la timpul viitor la trecut. Ce ghinion!

Plecând de la aceste schimbări, Bouvier își retracează drepturile de autor și după întâlnirea noastră se hotărăște să încerce o nouă variantă. Cartea sa apare, de această dată, sub titlul *Ultimele sigilii*, de asemenea, la editura Ewert. Ideea de bază a fost inițial ca Franz și cu mine să schimbăm titlul lui Bernhard, să-l completăm cu alte viziuni, să-i adăugăm partea ezoterică și soluția /speranța și să publicăm cartea din nou. Că nu s-a ajuns la aceasta își are cauza în faptul că Bouvier nu putea să accepte completările referitoare la viața extraterestră și prezicerile de origine americană, lucruri care pentru Franz și pentru mine sunt foarte importante și care reprezintă o parte de bază a cărții. De asemenea, nu puteam să acceptăm părerea noastră în cel mai esențial punct, anume, că cele întâmplare sunt absolut necesare (chiar dacă sunt grele), deci partea pozitivă, speranța și șansa pentru omenire nu putea fi acceptate de el. Așa că ne-am hotărât să mergem pe căi separate, având totuși permisiunea să cităm pasaje din excelentele comentarii ale lui Bernhard despre strategia militară necesară în războaie, mai ales că expunerile sale în anumite poziții sunt pur și simplu cele mai potrivite. Și așa a apărut o carte complet nouă cu tendințe radicale și propuneri de soluționare. Această înșiruire ordonată, compactă de preziceri, bine alese de Franz von Stein și de mine, completată prin citate date de Bernhard Bouvier în calitate de expert militar și finalizată prin obșnuitul „alt punct de vedere“, dezvăluit de metafizician la sfârșit, trădează o combinație de înclinație între previziune și strategie militară, care, cu siguranță, își caută confirmarea în dumneavoastră.

Dar să ne întoarcem la întrebarea de ce un „contopist“ de cărți politico-occulte consideră această temă foarte importantă: Deci, referitor la aceste prevestiri adunate în carte, este vorba în cele mai multe cazuri despre viziuni, așa-numitele „clarviziuni“, așadar despre evenimente, cu ajutorul cărora oameni de diferite origini, vârste și categorii sociale, ba chiar din perioade diferite, au receptat lucruri vizual sau intuitiv, lucruri pentru care nu există nici o explicație științifică, nici cercetare, nici un izvor de informație și, de asemenea, nici o dovadă. Viziunile nu pot fi recunoscute nici logic, nici intenționat. De obicei, „se întâmplă“ cu persoana în cauză. Să ne punem în locul tânărului orb din Praga, unul dintre clarvăzătorii pomeniți în carte, un om care nu poate vedea, dar cu toate acestea receptează imagini prin ochii săi orbi și care descrie lucruri și evenimente pe care de fapt nu „ar avea voie“ să le vadă. Și ceva, pentru care nu există nici o dovadă și nici o cheie logică explicabilă, nu este de luat în serios de majoritatea locuitorilor din lumea occidentală.

Cu atât mai interesante devin, desigur, aceste viziuni, dacă recunoaștem că aceste profetii ale acestor simpli profeti nu numai că se potrivesc cu prognozele de politică și economie, ca și cu cele din domeniul „politicii de fundal“, dar chiar se identifică cu ele în cea mai mare parte.

La drept vorbind, aceste teme se completează reciproc. Referitor la această observație, un exemplu concludent. După cum reiese din pagina catolică „Semnul timpului“, conducătorul „Ordinului iluminărilor din Bavaria“, Mazzini

„Respect pentru oameni și cărți

și „maestrul suveran al vremurilor vechi și al ritului scotian acceptat al zidarilor liberi”, Albert Pike (de asemenea, fondatorul Ku Klux Klanului), au executat, în anul 1871, un plan despre cum ar putea să ia în stăpânire lumea, cele trei războaie mondiale. Pornind spre „noua orânduire mondială” (Novus Ordo Seclorum), trebuia înscenat **Primul Război Mondial**, pentru a aduce Rusia țaristă în mâinile „Ordinului iluminatilor din Bavaria”. Apoi Rusia trebuia să fie folosită pe post de „Bau-Bau” pentru a promova în lumea întreagă țelurile iluminatilor bavarezi.

Cel de-al Doilea Război Mondial trebuia înscenat în baza manipulării conflictului dintre naționaliștii germani și cisioniștii politici. Din aceasta trebuia să rezulte o extindere a zonei de influență rusească și fondarea noului stat, Israel.

Cel de-al Treilea Război Mondial trebuia, conform planului, să rezulte din diferența de păreri care reieșea între cisioniști și arabi. Fusesse plănuită lărgirea pe plan mondial a conflictului.

O parte a celui de-al treilea război mondial ar fi, de asemenea, învrăjbirea reciprocă a nihilistilor și ateștilor pentru provocarea unei prăbușiri sociale care ar fi putut fi obținută și prin brutalitate și bestialitate, inexistente până acum în această zonă. După anihilarea creștinilor și a ateștilor ar urma acum adevărată doctrină luciferică și prin asta ar fi fost ochii doi iepuri dintr-o încercare. Îndeplinirea planului referitor la cele două războaie mondiale nu o putem confirma decât după trecerea timpului. Referitor la cel de-al treilea război mondial, prevăzătorii pomeniți în această carte îl pot confirma în prezicerile lor, după cum este el prezentat în planul lui Mazzini și Pike. Coincidență?

Scenariul, care este descris în această carte de către prevăzători, nu este ceea ce ne promite cancelarul nostru federal pentru următoarea sa perioadă de conducere (siguranță și înflorire economică). Cu alte cuvinte, conform viziunilor acestor profeți, omenirea va parcurge o perioadă destul de dură și neliniștită, și plină de schimbări.

Dar, după cum am enumerat deja, prevestitorii toți ne informează despre perioada „de după”, deci despre perioada în care pe Pământ „pleava este separată de grâu” și anume, despre „epoca de aur”. O perioadă lipsită de control, o perioadă a libertății spiritului și o perioadă a iubirii.

Nici o viziune, ci o ghicitoare cu substrat sună cam așa: „Se întâlnesc două planete. Una spune: «Pe Dumnezeu meu dar nu arăți deloc bine, ce s-a întâmplat cu tine?» «Ah», răspunse cealaltă, «eu am Homo Sapiens». Cu un gest liniștitor, îi răspunde prima planetă: «Nici o grijă, nu este atât de rău, în curând se va termina din nou»”.

Acum să analizăm împreună ce-au zărit prevestitorii în viziunile lor.

Și ca de obicei, facem un rezumat la sfârșit să vedem dacă trebuie să le ținem piept evenimentelor care vor veni, fataliști și fără scăpare sau dacă ne putem salva printr-un comportament conștient vis-à-vis de mizeria umană și prin teorii de motivate, dacă putem să folosim drept șansă unică întâmplările, pentru a ne autopropulsa în loc să ne fie teamă.

Jan van Helsing

INTRODUCERE

Trăim în anul 1996. Este o perioadă neliniștită și captivantă. Până acum câțiva ani lumea, cel puțin cea europeană, mai arăta încă altfel. Mai exista încă o Germanie de Est, un imperiu sovietic care, sub titlul de purtător de cuvânt al comunismului internațional, părea să țină lumea în șah, o Iugoslavie pașnică... Aproape nimeni n-ar fi crezut că s-ar fi putut schimba ceva în zilele noastre. Și aceasta tocmai într-o perioadă în care căpătase încredere în promisiunile așa-ziselor organizații de siguranță ca NATO și ONU, că omenirea se dezvoltă în baza unei păci utopice și a unui stat unitar mondial. Cât de „paralizate” și slabe sunt însă în realitate aceste organizații, respectiv cât de precis sunt orientate într-o singură direcție, am putut desigur să observăm în fosta Iugoslavie. În ciuda acestui fapt majoritatea crede mai departe că acum, după ce a avut loc reunificarea și puternica Uniune Sovietică s-a destrămat, în sfârșit întreaga Europă va deveni democrație, că toate țările europene se vor alătura pe rând NATO și noi vom asista la crearea unui imperiu milenar „democratic”.

Arătându-se încrezătoare în medii, larga masă de oameni cu creiere spălate gândește că acum, prin cuvinte cheie ca dezarmare, autodeterminare a fiecărui popor și transformare pașnică, sentimentul de amenințare militară la nivel mondial ar fi dispărut în întreaga lume. Căci, dacă este transmis la emisiunea de Știri trebuie să-și ia partea de corectitudine. La urma urmei, avem desigur pace de mai bine de cincizeci de ani. Uniunea Sovietică a fost dizolvată și implicit a dispărut și pericolul din Est. Mult prea accentuată este însă disputa între forțele Vestului.

Bouvier notează referitor la acestea, următoarele: „*Experți militari, care analizează și valorifică arsenalele și posibilitățile strategice și care nu sunt prizonieri ai timpului, apreciază situația cu scepticism: Rusia producea până de curând în jur de trei sute de tancuri militare lunar. Aceasta corespunde cu aproximație dotării unei întregi divizii de tancuri – într-o lună! Și asta se întâmpla an de an. Armata federală germană are cam șase astfel de divizii, în timp ce Rusia numai pe timp de pace are deja mai mult de șaptezeci.*”

Și aceste trupe moderne sunt foarte bine echipate. În special, Rusia și Ucraina dispun în continuare de un potențial imens de trupe de uscat și de arme strategice: rachete, bombe, arme chimice și flote militare maritime pe toate mările lumii, dar peste toate acestea un număr însemnat de submarine poziționate strategic.

Că este posibilă preschimbarea încununată de succes a unui imperiu falimentar pe cale pașnică, fără tulburări externe se datorează în cea mai mare parte telespectatorilor avizi de știri noi. În ciuda flăcărilor desenate pe perete vom dansa și ne vom ospăta până la sfârșit.”

Și când ne gândim că sub conducerea ministrului nostru de apărare, Rühe, care nu și-a efectuat niciodată stagiul militar, armata federală este demontată până la scheletul de infrastructură, situația pare în totalitate lipsită de perspec-

Respect pentru oameni și cărți

tive, ar trebui să se ajungă la o invazie militară. Experții militari știu că, dacă ar fi disponibile toate mijloacele, ar dura ani până ce armata federală ar putea fi adusă din nou în cea mai bună formă. Tancurile sunt demontate și puse „la naftalină”, personalul de specialitate este pus pe zero – de aceea, nici o problemă pentru un atacator să ne cucerească în câteva zile.

Situația economică nu diferă nici ea. Deja în câțiva ani vom fi nevoiți să recunoaștem că prognozele date de politicienii noștri și de către experții economici au fost dezastruoase și mincinoase, căci se știa deja de mult timp că în curând va veni lovitura cea mare. Omenirea a fost adusă la tăcere prin intermediul televizorului, sportului și al altor manevre de distragere a atenției, în timp ce fațadele se crăpau deja.

Acum patru ani președintele băncii federale, dl. Pöhl, spunea de exemplu într-un interviu în „Bild am Sonntag”, că moneda noastră ar fi în totalitate stabilă și cel mai bine asigurată. Trei zile mai târziu la o întâlnire de afaceri în Elveția, el susținea contrar celor spuse anterior, că toate cursurile se vor prăbuși, dacă numai una sau două bănci din cele aproape 1400 angajate în promovarea dolarului pe piața europeană nu vor mai lua parte la acest proces sau nu vor mai livra banii necesari.

Realitatea arată însă cu totul altfel, numai că era foarte bine retușată. Realitatea nu este luată în serios de majoritatea oamenilor. Abia pe parcurs apare totul logic, cu scop și previzibil, fapt care a fost apreciat cu totul altfel în perioada respectivă.

Însă, dacă pe parcurs apare totul previzibil, înseamnă că putea fi previzibil și în viitor. Și au existat întotdeauna oameni care să aibă harul de a prezice evenimente frumoase sau mai puțin frumoase, așa-numiți profeți, vizionari, mediumi și prezicători. Și există câțiva prezicători din zona de sud a Germaniei care preziseseră deja primul și cel de-al doilea război mondial, însă sfaturile lor nu au fost luate în serios. Și aceiași prezicători, care au prezis și celelalte războaie au făcut, de asemenea, preziceri pentru perioada noastră, pentru sfârșitul de mileniu. Și dacă celelalte preziceri s-au adevărit, de ce s-ar schimba situația de această dată?

„Țăranul din zona pădurii” (aproximativ 1976) îi mărturisea, de exemplu, unui alt țăran pe câmp, următoarele privind războiul din Iugoslavia „Acum s-a intrat deja în cel de-al treilea sau al patrulea an. Se întâmplă o crimă îngrozitoare în Balcani și despre ce este vorba nu știu – fiecare își omoară aproapele”.

Mai potrivită nici că putea fi declarația. S-a întâmplat chiar așa. Și acest prezicător mai are de spus și alte lucruri total diferite despre anii ce vor veni. Va avea el și de această dată dreptate?

Acești profeți își declară deschis de ani de zile prevestirile, însă numai puțin vor să-i asculte. Dacă le urmărim sfaturile și prevederile, vom afla ce ne va sta peste puțin ani la ușă. Și nu este vorba numai de moartea unui președinte sau despre un cutremur, nu, ci și despre o transformare revoluționară pe care omenirea n-a mai resimțit-o de mii de ani.

Dar nu numai sistemele noastre economico-sociale actuale sunt deteriorate, nu, ci și gândirea noastră în întregime, simțul și implicit, comportamentul nostru. De asemenea și relația noastră cu locul de baștină, cu pământul-mamă. Modul în care ne comportăm vis-à-vis de „casa” noastră egalează comportamentul unei persoane care-și taie singură craca de sub picioare. Și continuăm mai departe, ignoranți, să distrugem această planetă și pe locuitorii ei.

Moira Timms se exprima cam așa: „Planeta noastră a fost tratată prost de către omul modern, pentru că, după cum sunt definite momentan culturile civilizate nu stau în armonie cu universul nostru. Pretenții și reziduuri ale producției și tehnologiei au deteriorat și poluat acest model special de cultură chiar în timpul procesului de întreținere. În special, aceste condiții vor fi corectate de către destin în moduri corespunzătoare. Planeta nu „a luat deloc cuvântul” în trecut, ea și-a întreținut oamenii și i-a hrănit prietenește și drept răsplată, a fost jefuită. Dar toate acestea au ajuns în punctul critic: diferite perturbări în procesul naturii, schimbări geografice, erupții și cutremure vor fi numai simptomele reacției planetei asupra dezechilibrului ecologic creat de om, simptome ce nu vor mai putea fi oprite. Pământul se va revolta ca un organism bolnav în încercarea lui de a-și recăștiga echilibrul. Indienii Hopi numesc aceste fenomene „Perioada mării curățenii”.

Pentru a ne exprima eventual într-o singură propoziție referitor la ceea ce se întâmplă greșit pe cea de-a treia planetă din sistemul nostru solar – Pământul – și cu noi, oamenii, ar trebui să ne ajute următoarele: „Am fost învățați să ascultăm cu urechile, nu cu inima!”

Sau un alt sfat: „Omul rațional nu ia în considerare ce vine de la spiritul lui Dumnezeu pentru că nu poate fi verificat decât prin spirit.”

Scopul nostru nu este, însă, de a inspira teamă cititoarelor și cititorilor, ci de a face explicită presiunea timpurilor în care trăim. Nu a mai existat vreodată o asemenea perioadă în care să fie atât de multe în joc și pentru care să se plătească atât de mult. În istoria universului, precum și în problemele omenirii, vine o perioadă de desăvârșire a erei de transformare a tuturor lucrurilor. Asta înseamnă că ne apropiem foarte repede de o perioadă în care partea distructivă a vieții, după cum știm acum, nu va mai avea nici o posibilitate să existe (și noi de asemenea, în cazul în care nu ne schimbăm).

Dorim, de aceea cu toată convingerea, să vă ajutăm să înțelegeți că tot ceea ce este necesar pentru continuitatea existenței noastre ca ființe, salvarea și soluționarea problemelor noastre, încă mai există și a existat întotdeauna.

Nu ne rămâne decât să o redescoperim simplu, dar rapid. Asta-i tot. Tot de ceea ce avem nevoie, se găsește în noi.

DATE PENTRU O ÎNȚELEGERE MAI BUNĂ

Oamenii de știință au fost și sunt întotdeauna de păreri diferite despre modul în care s-a format universul, însă cu toții sunt de acord asupra unui lucru – că în univers există o ordine. O ordine este un „corespondent al legii” și cuvântul „ordonat” este explicat în lexicon drept „bine întreprins”. Noi trăim într-un cosmos (grec: ordine). Însă ce reprezintă exact această ordine în univers?

Să încercăm să observăm pe scurt aceste legi ale ordinii pomenite mai sus, pentru a putea înțelege mai bine, ce dorim să experimentăm prin intermediul acestei cărți.

LEGEA CAUZALITĂȚII

Aceasta este legea cauzei și a efectului (sau Karma) – dreptatea cosmică. Cuvântul „Karma” (sanskrită) înseamnă „Faptă” sau, de asemenea, „Acțiune”. În versul următor este explicat foarte clar.

„Tot ce faci Tu creatură a lui Dumnezeu, bun sau rău, oameni, animale sau plante, totul se va întoarce asupra Ta drept, bun sau rău.”

Cu alte cuvinte, *„Ce semeni, aia culegi!”*

Știm cu siguranță că toate manifestările naturii sunt conduse de legi cosmice simple și imuabile. Legea cosmică este numitorul comun al spectrului oscilant format de fizică și metafizică. Metafizica descrie legile lumii spirituale și fizica pe cele ale lumii materiale. Fizica și metafizica sunt stări diferite ale unei științe.

Așadar, nu este nici o minune, ci lege, dacă noi cultivăm cartofi, pentru a recolta tot cartofi. Este la fel de corespunzător legii naturii că atunci când se strigă „*idiot*” în pădure să se răspundă cu „*idiot*” și nu cu „*iubitule!*”. Cultivăm necaz și ură, necaz și ură vom recolta. Așa cum trăiești, așa este și viața cu tine. Computerului îi este indiferent dacă cel care-l utilizează scrie frumos sau urât – el imprimă. Și apoi dacă se vor observa porcării pe hârtia imprimată, cu siguranță nu computerul este de vină.

Așa este, de asemenea, și cu legea naturii.

Edgar Cayce spunea referitor la asta: *„Trebuie în sfârșit să-ți fie clar că destinul este făurit de rațiune. Un comportament eronat corespunde unei conștiințe eronate. De aceea, un om nu poate spera să-și schimbe «Karma» (destin) negativ, dacă nu-și înțelege propria sa relație cu energia creativă. Omul se confruntă cu sine însuși. Cum spunea și El: «Fă-le bine celor ce ți-au făcut rău și Tu depășești în Tine ceea ce ți-ai făcut aproapei Tău»”.*

LEGEA POLARITĂȚII

Este legea contrastelor masculin-feminin, negativ-pozitiv, materie-antimaterie, ș.a.m.d. Bazându-se pe acest principiu, natura poate să se autoregenereze. Legile aparente ajută dezvoltării noastre spirituale în stare conciliantă sau armonică, și ne transmit o bună înțelegere a lumii fenomenale ce ne înconjoară.

Omul a fost creat drept maestru al contrastelor, maestru al polarității pentru a se autoînvinge și a stăpâni polaritățile cu ajutorul disciplinei și comportamentului.

Termeni ca „bun” și „rău” rămân doar percepți subiective ale aceluiași adevăr. Asemenea noțiuni își pierd din efect când un eveniment, evoluând într-un fel sau altul, este cercetat în lumina unei înțelegeri superioare. În realitate, ele nu sunt contraste, ci simple adevăruri. Ele par să se schimbe în funcție de modul în care noi le luăm în serios. Așa cum fără experiența dulcelui nu poate exista acru, la fel nu poate ști omul cu adevărat, ce este dragostea, dacă nu a luat măcar o dată în serios sentimentul de ură.

Divizarea și risipirea vieții în aspecte precum bun și rău, variază de la individ la individ, de la cultură la cultură și se schimbă o dată cu dezvoltarea și raportat la capacitatea de percepere a fiecărui individ. O întâmplare din trecut, care a fost descrisă atunci drept „neplăcută”, poate fi valorificată total diferit 10 ani mai târziu. Se trece prin viață cu o conștiință memorabilă, flexibilitate și sinceritate și nu cu încăpățănare și gândire limitată, și devine tot mai clar că frica și necunoașterea aduc suferință în timp ce iubirea și sinceritatea numai spre noroc ne conduc.

LEGEA VIBRAȚIEI (REZONANȚEI)

Cuvântul exprimat produce vibrație și prin aceasta apare dualitate, respectiv polaritate, căci mișcarea produce contraste (mișcări direcționate spre partea opusă).

Pronunțarea unui cuvânt este un instrument al puterii, dă gândului formă și conținut. Cuvintele îmbracă un gând, cu o matrice de vibrații, îl întăresc și îi ușurează calea în lumea fizică a materiei și acțiunii.

Moiră Timms scrie următoarele: *„De obicei, când ne gândim la vibrații, ne imaginăm tonuri care pot fi înregistrate numai de ureche. Urechile captează numai o mică parte a spectrului. Vibrațiile tuturor lucrurilor își construiesc propriul producător de energie: stânci, insecte și plante se deosebesc între ele prin rata lor de vibrație. Fiecare moleculă din corp rămâne la locul ei în legătură cu celelalte pentru că este programată pe frecvența ei. Noi știm că materia subtilă, despre care înainte credeam că se constituia din cea mai mică parte, este identificabilă cu o apariție de unde. Faraday a înțeles câmpul electromagnetic mai întâi drept cel mai jos element al realității și astăzi acest principiu invizibil al legăturii nelineare este recunoscut de știință sub denumirea de „rezonanță”.*